

Dossier Akkermans, recente ontwikkelingen

Het groenbeleid van Minister Akkermans werd in ons juni-julinummer scherp aan de kaak gesteld. Leden van het Regionaal Bestuur van Natuur- en Vogelreservaten zijn deze beleidsanalyses nader gaan toelichten op het Kabinet Akkermans op 12 juli jongstleden. Op 12 september werden we door het Kabinet uitgenodigd voor een eerste follow-up gesprek hierover. Hieruit lichten we volgende punten.

Na onderzoek had de minister inderdaad kunnen vaststellen dat een honderdtal gemeentelijke *kap- en beplantingsverordeningen* sinds geruime tijd op bekrachtiging liggen te wachten. Hierdoor beschikken de betrokken gemeenten nog steeds niet over een belangrijk *juridisch instrument* om hun groenbeleid te helpen waarmaken. Het Kabinet wees erop dat het een tijdlang in de bedoeling lag om tot één veralgemeende verordening te komen voor geheel Vlaanderen. Thans wordt eerder gedacht aan streekgebonden verordeningen. Om de gemeenten, in afwachting hiervan, toch zo spoedig mogelijk te laten beschikken over een dergelijk juridisch wapen, zullen de ingediende verordeningen, voor zover ze aanvaardbaar zijn, zeer binnenkort bekrachtigd worden. Aan Natuur- en Vogelreservaten werd gevraagd om in overleg met de Campagne Natuur in de Buurt en met de Vereniging voor Openbaar Groen (V.V.O.G.) concrete voorstellen uit te werken voor streekgebonden typeverordeningen. Deze zouden door de gemeente zelf nog verder gespecificeerd en aangevuld kunnen worden.

Door Natuur- en Vogelreservaten was aangeklaagd dat vandaag de dag nog heel wat natuur verloren gaat door **aansnijding van nieuwe woonuitbreidingsgebieden**. Dit probleem zou kunnen ondervangen worden wanneer het Ruimtelijk Structuurplan voor Vlaanderen (R.S.V.) en het globale decreet op de Ruimtelijke Ordening tot stand komen. In afwachting is het Kabinet wel bereid de aansnijding van nieuwe woonuitbreidingsgebieden selectiever te laten gebeuren. Met name zal aan de Provinciale Directies van Stedebouw opdracht gegeven worden om het verkavelen van woonuitbreidingsgebieden niet goed te keuren wanneer het gaat om gebieden die ecologisch waardevol zijn. Als richtlijn zou hierbij gebruik worden gemaakt van de *prioriteitenlijst van waardevolle natuurgebieden* in 1981 opgemaakt door het Bestuur van Waters en Bossen (project Natuurbehoud). Eventueel kunnen hiertoe ook gegevens uit de gedeeltelijk afgewerkte maar nog niet gepubliceerde *Biologische Waarderingskaart van België (Ecologische Kartering)* gebruikt worden. Deze *hete* dossiers zouden voor verdere afweging naar het Hoofdbestuur van Stedebouw (Nu A.R.O.L.) doorgeleid worden. We zijn benieuwd welke beslissing dan uiteindelijk uit de bus zal komen. In verband met deze problematiek zal de Minister ook stappen ondernemen om de Ecologische Kartering, die een vijftal jaar terug werd aangevat maar thans vrijwel geblokkeerd zit, opnieuw op gang te brengen voor verdere afwerking. Ook voor het op stapel staande R.S.V. zijn de gegevens van een dergelijke kartering een noodzaak.

Onze wens om **reservaat- en natuurgebieden** in hun globaliteit op een effectievere manier te beschermen kan volgens de Kabinetsjuristen niet gerealiseerd worden. We hadden hierbij gehoopt op het opleggen van een algemeen geldende vergunningsplicht voor het uitvoeren van allerlei activiteiten (wijzigingen van de vegetatie, geringe reliëfwijziging, ontwatering,...) in

dergelijke gebieden. Wel kunnen voor *concrete* gebieden maatregelen in die zin getroffen worden. Aan Natuur- en Vogelreservaten werd door het Kabinet gevraagd enkele voorstellen in die zin te doen.

Het wegwerken van de **tegenstrijdigheden tussen Gewestplannen en sommige Plannen van Aanleg** lijkt niet voor morgen te zijn. Volgens Akkermans Kabinet is dit op het ogenblik politiek niet haalbaar omwille van mogelijke eisen tot schadevergoeding. *Intussen blijft echter een uiterst laakbare onzekerheid bestaan over de veiligheid van een aantal erg waardevolle natuurgebieden, en blijft een ernstig Ruimtelijk Ordeningsbeleid bij voorbaat zwaar gehypothekeerd.*

De Minister beloofde andermaal de **drastisch ingekrompen budgetten** voor aankoop van groengebieden in het najaar wat op te schroeven. Ook voor '84 stelde de Minister een ruimer budget in het vooruitzicht. Natuur- en Vogelreservaten uitte nogmaals de noodzaak om de beperkte kredieten in de eerste plaats te richten op ecologisch waardevolle, beheersbehoefte of bedreigde natuurgebieden, en minder op de aankoop van produktiebossen of gebieden die via een ernstig (!) planologisch beleid kunnen gevrijwaard worden. Het Kabinet geeft hierbij te kennen maximaal gebruik te zullen maken van de reeds genoemde prioriteitenlijst. Met belangstelling kijken we uit naar wat concreet uit de bus zal komen. *We verwachten en eisen meer dan een vergulde pil.*

Op het herhaald aandringen vanuit de natuurbehoudshoek om, in analogie met de *structuurvisie op het bos* ook een *structuurvisie op het natuurbehoud* te ontwikkelen, heeft de Minister gunstig gereageerd. Hij zal de Hoge Raad voor het Natuurbehoud verzoeken nog dit jaar een dergelijke visie voor te bereiden. B.N.V.R. dringt er op aan dat de goedkeuring van beide structuurvisies niet los van elkaar kunnen gezien worden. Zoniet zou het natuurbehoud in het bosgebied wel eens zwaar voor schut kunnen komen te staan. De Hoge Raad voor het Natuurbehoud zal van de Minister tevens de opdracht krijgen het voorontwerp **natuurbehoudsdecreet**, dat reeds sinds 1981 in de ijskast zit, opnieuw ter hand te nemen.

Over dit onderwerp zal Natuur- en Vogelreservaten verslag uitbrengen in de schoot van de Werkgroep Natuurbehoud Vlaanderen (de gezamenlijke werkgroep van het Nationaal Verbond en de Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen). Eventueel zal dan verzocht worden de delegatie voor verdere besprekingen met Akkermans te verbreden. Op basis van de besproken punten is het Kabinet bereid het gesprek met het oog op een toekomstgericht beleid verder te zetten. Wij ook. Maar kritisch. □

